

gasset, explorasset, revelasset! Testis erit Hispania, Hollandia, Anglia, quanto ipsis peregrinationes illæ fuerint; & adhuc sint commoda.

Hinc tibi vberima messis, nec quicquam aliud deerit, nisi tibi ipse ignaviâ & otio desis. Domi desidens piger nec laboris expers, horrea aliorum videbis plena, tua vacua; ast tuâ culpâ.

Nec parum ad mores facit peregrinatio. Reddimur longa rerum experientia humani, patientes laborum & adversorum. Et quem fortuna ita facit mitem, facilè eadem afflictis fidem habere poterit. Audi Didonem Virgilianam:

Non ignara mali, miseris succurrere disco.

Illi vero qui limen patriæ nunquam egressi, nec vllum iter aggressi, erga peregrinos semper asperiores sunt & inhumaniores. Vt autem veram indueris virtutem, bonisque moribus conformeris, tria suggero: Scientiam, Abstemiam, & Conscientiam. Scientia quæ recolenda, quæ convertat ad modestiam, quæ mores corrigat, animum turbidum sordidumque illustret & tranquillet. Ecquid enim scientia, remota morum probitate? Execrabiles sunt illæ literæ, quæ non ad bonam mentem ducunt, ait Seneca. Comes est Abstemia, quò mala illa soluta & ingenia petulca supra ipsam pestem fugias. Non enim hæc magis corrumpendo corpori, quàm illa animo. Commercium tibi sit cum bonis, fuga à malis. In vrbe vbi lucus, vitas domos, aut vias totas is infames: & hîc fugiat quis homines, etiam loca vitij nota & infecta.

Nulla res, inquit Seneca, magis animos induit honestos, & in pravum inclinantes revocat ad rectum, quàm bonorum Conversatio; paullatim descendit in pectora, &
vim